

Gammelt og nytt referansesystem

Referansesystemet er en sammensatt identifikator som forteller oss hvilke deler av vegnettet som forvaltningsmessig hører sammen. Denne referansen fungerer som en oppslagsnøkkel i NVDB, og som en rapporteringsnøkkel. I enkelte sammenhenger vil den også være et hjelpemiddel som stedfestingsmekanisme ved registreringer ute på vegen.

Frem til 2020 var fylkesvegene delt inn i unike vegnummer og parseller innenfor de enkelte fylkene. Europaveger og riksveger hadde unike vegnummer på landsbasis, men unik parsellnummerering sammenlignet med fylkene. Som en konsekvens av regionreformen 2020, ble referansesystemet endret slik at det nå er uavhengig av administrativ inndeling. Som en følge av dette har alle ERF-veger¹ fått unike vegnummer på landsbasis, og har ikke lengre noen forhold til fylkesinndelingen.

Oppbygning av kortform for ny vegsystemreferanse er nokså lik det gamle referansen:



Fylkesnummer er ikke lengre nødvendig for å finne den unike referansen. I tillegg brukes ikke lengre vegstatus for å skille på de forskjellige typene veg og om de er eksisterende veg eller anleggsveg. Fase beskriver om vegen er under bygging (A) eller eksisterende (åpen for trafikk – V). I tillegg kan man i *strekningsobjektet* finne informasjon om vegstrekningen er en arm eller del av adskilte løp, og også en egenskap som forteller hvilken trafikanntype vegstrekningen betjener.

Oppbygging av kortform for kryssystemer som rundkjøringer eller rampesystemer:



¹ ERF: europa-, riks- og fylkesveger.

Oppbygging av kortform for sideanlegg som rasteplasser, holdeplasser, beredskapsveger etc.:

